

"Thiêu u sẽ phớt lờ đã s" là đi u tự nhiên nhưng cũng có những trường hợp đã s nên phớt lờ thiêu u s, câu chuyện Phúc Âm hôm nay sẽ cho chúng ta thấy đi u đó. Câu chuyện được ghi trong Phúc Âm Lu-ca như sau:

Trên đường lên Giê-ru-sa-lem, Đức Giê-su đi qua biên giới giữa hai miền Sa-ma-ri-a và Ga-li-lê. Lúc Ngài vào một làng kia, thì có một người phong hủi đón gặp Ngài. Họ đang gặp nhau xa và kêu lên tiếng: Lạy Thầy Giê-su, xin đừng lòng thương chúng tôi! Thầy vâng, Đức Giê-su bỏ o h: Hãy đi trình diện với các thẩm phán. Đang khi đi thì họ đã được sạch. Một người trong bọn, thấy một được khải, liền quay trở lại và lên tiếng tôn vinh Thiên Chúa. Anh ta sắp mình dẫm chân Đức Giê-su mà tạ ơn. Anh ta lại là người Sa-ma-ri. Đức Giê-su mới nói: Không phải chỉ một người được đi u được sạch sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa, mà chỉ có người ngoại bang này? Rồi Ngài nói với anh ta: Được dưng vâng đi! Lòng tin của anh đã cứu chữa anh (Phúc Âm Lu-ca 17:11-19).

Đó là câu chuyện Đa Số Phớt Lờ Thiêu u S. Đa số là 9 người được chữa lành nhưng đã không quay lại tạ ơn, còn thiêu u s là người Sa-ma-ri khi bị tật đã được chữa lành thì quay lại tạ ơn. Chúng ta hãy cùng nhau nhìn xem chân dung của một người bị tật ở trên trước khi xem tại sao đa số lại phớt lờ phớt lờ thiêu u s. Câu chuyện này cho thấy người bị tật ở trên trước hết là một người công nhân Chúa. Câu chuyện nói đến 10 người phong hủi công nhân Chúa chữa lành. Phong hủi hay Hansen là một chứng bệnh ghê sợ, người mắc bệnh bị mọi người xa lánh. Trong khung cảnh của xã hội Do-thái, người mắc chứng phong hủi chứng nhận là một người bị nhúng cũng bị coi là người bị tật khiếm, không được sống trong cộng đồng. Đi đâu người đó cũng phải la lớn: Ô u đừng mắc người bị tật mà tránh. Nhưng người trong hoàn cảnh đó chỉ có thể sống bằng sự thương hủi của người khác và chính vì vậy họ kêu gọi Chúa với câu: Lạy Thầy Giê-su, xin đừng lòng thương chúng tôi! Chỉ thấy trong trường hợp này mô tả một người ở trong tình thế và thẩm quyền có thể cứu giúp người khác.

Phong hủi xưa nay thương tật người trẻ cho tại tại. Tại tại gọi là con người cũng như bệnh phong hủi. Có khi nó làm cho con người không còn cảm giác khi làm đi u tại tại. Nhân vật trong câu chuyện này chứng nhận là người phong hủi nhưng cũng là người Sa-ma-ri. Sa-ma-ri là dòng giống bị pha trộn, bị người Do-thái cho là lai căng, không bao giờ tiếp xúc. Nói với sự phân hủi thì có thể nói đây là người hủi hủi trên đời vì sinh ra đã bị coi thương tật rồi còn mang trong mình chứng nan y, không phớt lờ cứu chữa. Người phong hủi đã khải, lại là

ngươi i Sa-ma-ri mà c chng phung h i thì cu c đ i không còn gì n a, vô hy v ng.

Chính trong hoàn c nh cùng c c đó ngươi i n y đã đ n v i Chúa Giê-xu, c u xin n th ng xót c a Chúa. Ngươi i n y ch xin Chúa m t đ i u và ch m t đ i u mà thôi: xin Ngài th ng xót. Cùng đ ng, tuy t v ng, ngươi i n y ch còn ch n th ng xót c a Chúa.

Chúa Giê-xu đã ch a lành cho ngươi i n y cùng v i 9 ngươi i kia. Ngươi i bi t n vì v y ch ng nh ng là ngươi i c n n Chúa nh ng cũng là ngươi i nh n n Chúa. H đã nh n n Chúa b ng đ c tin c a mình vì Chúa không đ ng gì đ n h , Chúa ch b o h đi g p v t t . Vâng l i ra đi, ch ng t h có đ c tin. Và khi tin nh v y h đã đ c ch a lành. Đ c tin c a nh ng ngươi i n y đã th hi n trong v c h vâng l i. Có nh ng ngươi i g p hoàn c nh khó khăn ho c m c ch ng nan y, có ngươi i ch v đ ng l i hay mách thu c nh ng n u ngươi i đó không tin, không làm theo thì dĩ nhiên s không đ c gi i thoát, không đ c ch a lành. Đ c tin c a chúng ta ph i th hi n trong hành đ ng c th và c th nh t là vâng l i Chúa. Đ c tin c a nh ng ngươi i n y đã th hi n trong v c h vâng l i Chúa và h đã th t s đ c ch a lành.

C 10 ngươi i đ u vâng l i, c 10 ngươi i đ u đ c ch a lành nh ng ch có m t ngươi i quay l i t n. Ngươi i đó tôn vinh Thiên Chúa vì bi t r ng ch có Thiên Chúa m i có th ch a lành cho mình và ngươi i đó s p mình d i chân Chúa bày t thái đ khiêm cung, tôn th .

Đây là b c tranh mô t xã h i con ngươi i chúng ta. Chúng ta đ u là nh ng ngươi i c n n Thiên Chúa. N u không ý th c mình c n n Chúa, chúng ta s ch ng bao gi t n Ngài. Chúng ta c n bi t r ng m i khía c nh c a đ i s ng, chúng ta đ u mang n Thiên Chúa, t h i th đ n trí khôn, t s c kho đ n công ăn vi c làm, t b n thân đ n nh ng ngươi i trong gia đình M i m t đ i u chúng ta đ u mang n Thiên Chúa, đ u c n n Thiên Chúa, nh ng bao nhiêu ngươi i trong chúng ta ý th c đ i u đó? Chúng ta cũng là nh ng con ngươi i t i l i, chúng ta không m c ch ng phung cùi nh ng t i l i cũng gi ng nh ch ng b nh kinh kh ng đó, t t g m nh m con ngươi i chúng ta. Chúng ta mang b n tính t i l i t bên trong, r i v i nh h ng c a t i l i chung quanh, t t ng, l i nói, hành đ ng c a chúng ta mang tính cách ph n lo n, ch ng l i Thiên Chúa là Đ ng đã ban t t c m i đ i u cho chúng ta. Chúng ta là nh ng con ngươi i b t khi t, c n n tha th c a Thiên Chúa. Chúng ta ch c n vâng l i Chúa, đ n v i Ngài đ kinh nghi m n tha th và ch a lành c a Ngài. Chúa luôn luôn kêu g i con ngươi i tr v v i Chúa đ kinh nghi m n tha th và ch a lành đó.

Khi đã quay trở lại với Chúa, kinh nghiệm của chúng ta sẽ không thay đổi gì khác hơn là tình yêu của Chúa. Đa số những người được Chúa lành đã không quay trở lại vì họ không cho đó là quan trọng. Thế thì ra, tình yêu phải là phần trọng tâm khi chúng ta muốn sống đời nào. Thiên Chúa đã ban ơn mà nếu không nhận ơn, chúng ta sẽ không sống được. Còn nếu đã nhận ơn mà không sống thì lại càng đáng trách hơn nữa. Quý vị có cảm nhận ơn của Chúa không? Có nhận ơn của Chúa chưa và có tạ ơn Ngài không? Câu hỏi của Chúa Giê-xu cũng là câu hỏi cho chúng ta hôm nay: Không phải cảm ơn người được sống sao? Thế thì chín người kia đâu? Sao không thấy họ trở lại tôn vinh Thiên Chúa? Chín người kia ở đâu? Quý vị thu hoạch vào đã sống vô ơn hay thiêu u sống biết ơn? Đây là lúc đã sống vô ơn cần bắt buộc thiêu u sống biết ơn để tôn vinh và tạ ơn Thiên Chúa. Thiên Chúa đã ban ơn cho tất cả, còn ta sao cần tiếp tục quay trở lại mà không trở lại tạ ơn Thiên Chúa? Nếu hôm nay Chúa hỏi: Còn chín người kia ở đâu? Quý vị sẽ trả lời như thế nào?

Mục sư Nguyễn Văn Thụ

Chủ tịch Hội Truyền Tin Lành